17. Prestен är och blir en hedersman;
När han förkunnar skriften ren och sann,
Drifwer himlens låra,
Herren Gud till åra,
Wisar wägen till det sälla land.

18. Rådsherrarne och alla Riksens män
De taga Gud till råd, sin bästa wän;
Att Rikets refwor hela,
Land och Stad förmera,
Allmänhetens wälde göra kan.

19. Konungen är landets Fader kär,
En Konglig krona bär han med besvär,
Spiran uti handen,
Herre öfwer landet,
Rätt han äger att befalla här.

20. Det fins wäl flera yrken mer och stånd,
Dem nämner jag ej nu för denna gång,
Ty wisan blir för länger
Och jag går i ånger
Att jag börjat på en sådan sång.

21. Men den som nu will taga wisan om,
Och lämpa werserna till bättre gång,
Han må gerna sjunga
För de gamla, unga,
Men jag börjar på en annan sång.

Kostar 1 skill. Banko; men då 24 ark på en gång köpas, fås de för mindre än halfwa priset.

Upsala 1834,
S w. P. Lefflers Boktryckeri,
Sysslomansgatan i Fjerdingen.

GS 1295

Wisor och Berättelser

jemte andra Småstycken,
äldre och nyare.

Nummer 5.

Olika lefnadssätt.

En ny Wisa, som kan sjungas som: Lilla wackra flicka, om du will m. m.

1. Jag håller för att det är aldra bäst
Wara Åkerman, han står sig bäst,
Gifwer åkern gröda,
Då har Bonden föda,
Så och skåra roar honom mest.

2. Soldaten når han på sin utpost står,
Han ropar an ehwad som der framgår,
Han skonar ingen herre,
Hwarken stor eller smärre,
Hwar och en sitt namn bekänna får.

3. Tjenare och tjenarinnor allt
De göra troget hwad dem blir befallt,
När det billigt lyder;
Framför allt dem pryder,
Flitigt sköta Ladugård och Stall.

4. Skräddaren wid bordet syr hwar dag,
Lämpar kläderna till ens behag,
Klipper rundt med saxen,
Sätter puff wid axeln,
Sällan står det något mod wid lag.

5. Gång-skomakaren med syl och läst,
Med knifwen skär han lädret aldra bäst,
Han syr stöflar långa,
Skor och kångor många,
Ränslar gör han ock förutan läst.

6. Muraren handterar stenen nätt,
Slår så bruk emellan, blir det tätt,
Murar så och flyfwer,
Så att bruket drifwer,
Rappar utanpå och linmar hwitt.

7. Snickaren når han skall märka af,
Tar han såg i handen och skär af,
Skrubbar så och knogar,
Hyflar sen och fogar,
Rätt och slätt skall werket blifwa braf.

8. Smeden uti warma smedjan står,
Wärmer jernet bäst med heta kol,
Yrar, grepar, liar,
Sax och knif han smidjar,
Filar, drifwer utaf bara stål.

9. Gelbjutaren med Sand och litet Sink,
Han gör sig formar på en liten brink,
Gjuter klockor många,
Hakar, spännen långa,
Sedan fejar han att det bli fint.

10. Urmakaren daterar klockor fler,
Men mellanåt på stora taflan ser,
Hur tidens timmar lider,
Hur deß wisar skrider,
Når deß lod når botten wins ej mer.

11. Guldsmeden juwelerar fint och grant,
Med guld och perlor handlar han galant,
Når ädelt han arbetar
Och ej guldet retar
Till begår som fläckar ärans glans.

12 Länsmännerne och Stadsbetjeningar
De akta uppå folkets handlingar,
Fiskalerne få pengar
Mest af Konungs Drängar
Når de weja lagens fordringar.

13. Sjömännerne når de ha tjenlig wind,
De segla ut till länder widt omkring,
De låta sig ej rasta,
Utan genast hasta,
Att besöka hela jordens ring.

14. Patronerna ha winst, ibland förlust,
I hafwets böljor dränkes mycken must,
Men Köpmannens möda
Gifwer staten föda,
Närer stad och land med waror just.

15. Krigsherrarne de skola dra i fält,
De slå sitt läger upp i många tält,
Med mod i bröstet inne
Och ett kärligt sinne
Till att freda folk och fosterland.

16. Lagmannen han skall skilja lag och rätt,
Förhöra parterna på wanligt sätt,
Dom han sen beslutер
Utan att ta mutor,
Samwets-lagen skall han följa rätt.